

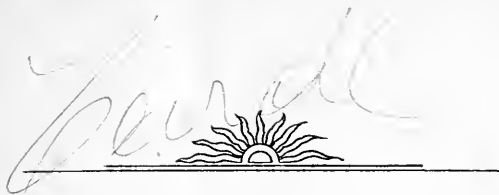
10866

To a' rostar!

Cartellet

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

<http://www.archive.org/details/totarodar>

J. CASTELLET PONT

¡TOT À RODAR!

MONÓLECH EN VERS, ORIGINAL

Estrenat ab molt aplauso en la societat APOLO
lo día 14 de Febrer de 1897

Es propietat de son autor

1888

À mon germà

DOMINGO CASTELLET

dedico la present obreta com à mostra
de la molta estimació que li porto.

L' AUTOR.

Personatge

Actor

PEPET. D. Arthur Ballestá

Acte únich

L'escena representa una saleta de casa acomodada; una tauleta á l'esquerra ab escribanía; un sofá, cadi-ras, etc., etc. Al aixecar lo teló, Pepet apareix á l'escena y dirigintse al públich diu:

PEPET Buenas, senyors, cóm estant?
trempadets eh? Aixó es bó:
jo per are... ptse... alló,
es á dir, que vaig passant.
Quan hi tinch la dona á casa
may estich d'alló tranquil,
pro quant no hi es, cá, ni 'ls mil,
ningú m'empeta la basa.
Aquest moment ha marxat
dihent qu'anava á Lloret,
per veure un seu cosinet
qu'es casa demá passat.
Aixis es casés ab ella.
que potsé 'm rellevaria
de rebre cops tot lo dia
d'aquella mala costella!

Qué 's creuhen? es un dimoni
 dels dolents que hi puga haver,
 vol alló? alló ha de ser,
 em soni ó be no 'm soni.
 Jo no m' hi puch pas estarhi,
 m' ho diu tot, ruch, embustero,
 animal, filibustero,
 y aixó que soch voluntari
 qu' el dia menos pensat
 m' embarco pera l' Habana
 y entrego aquesta pavana
 á n' algun descamisat.

(Pausa curta.)

Vostés are pensarán:
 (Si qu' ha de ser criminal
 aquesta dona.) Y tal,
 ja poden anar tirant
 que no trobarán el fi,
 es el colmo, l' últim grau,
 pitxor qu' el mal de sant Pau
 arriba á serne per mi!

(Pausa curta.)

Y encare més els diré:
 A més de dirme las pestas
 que 'ls hi citat, altres festas
 em te la costum de fe.
 Pues mirin, una vegada,
 es posá com un lleó
 total per dirli alló,
 d'... aquesta sopa es salada.
 S' aixecá tota altanera
 com donant forta embestida,

y... adios! desseguida
em sento al cap la sopera.
Y sigué casualitat,
ó be un miracle de Deu
que ni una senyal me feu,
res, res, res, ni un trist pelat.

(Pausa.)

Un altre dia, també,
per una cosa semblant
va passar un cas xocant,
d' aquells que no 'ls en dich re:
Ens trovabam en el llit
bo y roncant com pochs n' hi ha,
com un... *nortamericá*
(sembla qu' está millor dit.)
Donchs si, d' aquesta manera
estabam, quan cataplum!
se desperta, encen el llum,
y ab veu de pescatera
em diu:

(Cambiant la veu.)

(Trossás d' animal
quinas cossas de tirám,
tornaho á fer, au, veyam
si 't deixo sense un caixal!)

(Natural.)

Jo, com que n' era ignocent
m' hi giro y li vareig dir:
(Ja veurás, deixem dormí.)
Dich aixó y en el moment
m' agafa aquella xiflada
ab dos maus y, bona nit!

em veig dalt' abaix del llit
 jo, el coixí y la flassada!
 Prou que m' hi vaig enfadar,
 porque 'm sobrava rahó,
 pro ella ho feu més que jo...
 y saben com va parar?
 Qu' el sereno ho va sentir,
 y va pujar dalt al pis
 junt ab altres cinch ó sis
 per veure 'l que hi havia alli.
 No van quedar poch parats
 al trobarhi aquella escena,
 jo y aquélla mala-pena
 fortament abrahonats!
 Ells ens varen posá á tó,
 y ens van calamá' una miqueta,
 y així 'l cap d' una estoneta
 ja tot estava millor.
 Qué hi diuen? qu' els ha semblat?
 no son cassos boniquets?
 donchs d' incidents com aquets
 ja ho habém tot empestat.
 D' altres els en contaría,
 pero no 'ls vull marejá,
 y tots son si fá ó no fá
 d' aquesta categoria. (Pausa.)
 Pro que hi farém, es aixís,
 avuy ja la tenim fora,
 no estant á la seva vora
 vull passar un dia felíç.
(Se paseja una mica pensatiu.)
 Si convido á la Marieta

per que vinga aquí á diná?...

(*Resolt.*)

Sí, sí, que facil será
passarhi bona estoneta.
La Marieta, es un sol!
es una galan xicota!
una seva miradota,
deixa tonto á qualsevol.
Si la vegessin! es un tipet
com cap mes se 'n trobaría,
al mirarme m' estassia
y 'm quedo com un ximplet.
Jo ja hi tinch alguna cosa
ab-ella, ja ens enteném,
y avuy que sols ens trovém
y que ningú ens farà nesa...
ja veuran quin disfrutá,
tot dihentnos parauletas
d' aquellas, y altres cosetas
que no 'ls hi vull explicá.
No 'm vulgan pas descubrí,
que si ho sabia la dona
uy, úy, quina assahona
que cauria sobre mí!
A vegadas hi ha gent
que no se 'ls pot dir rés, rés,
pro vaja, crech que vostés
ja tenen enteniment,
vostés ja no son aixís,
saben hont es la má dreta,
mirin, jo, una galeta
daria'l que 'm descubris. (*Pausa curta.*)

Ja seran callats vritat?
 Sent aixis li escriuré
 y quan aqui la tindré
 no crech pas quedá' encallat.
*(S' assenta á la taula y escriu lo següent
 al propi temps que ho llegeix.)*

«Estimada Mariona:
 T' invito am la present
 que vingas aqui al moment,
 puig que tinch fora la dona;
 vina ben aviadet
 y no 'm fassas esperar,
 ja saps qu' en tot pots manar
 al que t' estima. Pepet.»

*(Aixecantse y ficant la carta dins un
 sobre.)*

Bueno, ja está tot arreglat

(Cridant.)

Ramon!

(Surt.)

aquesta carteta
 pórtala á cá la Marieta.
 y vina ben aviat,
 veyas, que vagis depressa
 qu' es cosa molt important,
 y no vagis ronsejant;
 au, que porta molta pressa. *(Se'n va.)*

(Passejantse.)

Ah! quin dia qu' es prepara.
 ni un rey crech qu' el te milló,
 lo qu' es avuy, qui cóm jo!
 Vostés deurán dir: (y are,

se torna boig aquest home,
y total per una dona.)
Una dona, pero bona,
creguin, que no ho dich de broma,
no n' hi ha cap com ella, cá!
es una Venus per mi,
es una hermosa á desdí
que no 'm cansa de mirá.
Are que no pensin mal.
no vulgan ser mal pensats,
deixintse de disbarats;
qué no soch xicot com cá!

(Sona la campaneta de la porta.)

Ay caratsus... qu'han trucat? *(Pensant.)*
Si algú 'm farà la... *silueta!*
per que vaja la Marieta.
no potser tant aviat.

(Decidit.)

Veyám doncas qui será;
(Va á mirar á la porta y diu com se marca.)
Are si que l' hem fet bona!
saben qui és? ¡jes la dona!!
adiós, tot á rodar!
Lo carril l' hi haurá escapat
y are torna cap aquí,
pobre Pep! vás á morí
avuy sense pietat.
Vindrà l' altre ab en Ramon
y 's toparán totes dugas...
ay Deu meu!... quinas marfugas
qu' es passen en aquest mon!

(Toca la campaneta.)

Calla si vols bestia rara
que ja 't vinch obrir al moment!

(*Als espectadors.*)

Vetoaqui el dia plascient!
si que la pagaré cara!

(*Torna á tocá la campaneta.*)

Si vols calla, 't torno á dir,
que jo crech y es natural,
y tant si ho faig be com mal,
primer me vull despedir.

(*Al públich.*)

Si 'l monólech ha agradat,
y han passat tranquils l' estona,
antes d' aná obrir la dona
aplaudeixin de bon grat.

CAU EL TELÓ.

1933
C. J. ...

